

βῶκος ὁ, Θήρ. Θράκ. (Γέν. Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Σκοπ. Τσακίλ.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) Προπ. Ρόδ. — Λεξ. Δημητρ. βῶκους Θράκ. (Αἰν. Ἀνδριανούπ.) βδῶκους Θράκ. (Μάδυτ.) Θηλ. βῶ-
καινα Πόντ.

Τὸ ἀρχ. οὖς. βῶκος Πβ. Θεόκρ. 10.38 «ἡ καλὰς ἄμμι ποιῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδάς».

1) Βοῦς Θράκ. (Αἰν. Γέν. Σαρεκκλ. Σκοπ.) Προπ.: Σὰ δὲ βῶκο εἶναι τοῦτος ὁ ἄνθρωπος (δηλ. εὐήθης) Θήρ. Ἐκατοε σὰ δὲ βῶκο καὶ μᾶς κοίταζε (σὰν ἡλίθιος) Τσα-
κίλ. Ἀμον βῶκος εἶναι Τραπ. || Ἀσμ.

Βρίσκει ἓνα κούριον δέδρο | μέσα οὐλο χουχλουβάγιες,
χούχλου βούχλου οἱ χουχλουβάγιες, | ξέχασε ᾽ς τὸ χού-
χλου βούχλου,

ἔχασε τὸ μαῦρο βῶκο | καὶ τὸ ᾽νὶ καὶ τὸ ᾽γολέρι,
τὸ τσουβάλι πὲ τὸ σπόρο

(᾽νὶ=ὕνι, ᾽γολέρι=ζυγὸς μαζὶ μετὰ τὸ λουρί, πὲ=μετὰ) Γέν.

2) Μεταφ. εὐήθης, ἀγροῖκος Θήρ. Θράκ. (Ἀνδριανούπ. Μάδυτ. Σηλυβρ. Τσακίλ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) Ρόδ.: Εἶνι ὅλως διόλου βῶκος Σηλυβρ. Ἀτὸς βῶκος ἔν', οὐτὸ ἐγροικᾷ Ὀφ.

βῶλακας ὁ, Κῶς βουλάκα ἡ, Θράκ. (Σαμακόβ. Σκοπ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βῶλαξ.

Μεγάλος βῶλος γῆς ἀποσπώμενος κατὰ τὴν ἄροσιν ἔνθ' ἄν.: Πατοῦσε τ' ἄλἐτρ' καὶ σηκώνοντάου βωλάκας Σαμακόβ. Συνών. βῶλακλος.

βωλακιάζω ΑΚαρκαβίτσ. Ζητιᾶν. 37.

Ἐκ τοῦ οὖς. βῶλακας.

Συσσωρεύω βῶλους χώματος: Οἱ γυναῖκες ἔξω ᾽ς τοῖς περιγύρα κρεμνόρραχες ἐβωλάκιαζαν τὰ φθισικὰ ἀραποσί-
ττα τους.

βῶλακλος ὁ, Κῶς

Μεγεθ. τοῦ οὖς. *βωλάκλι.

Βῶλακας, ὁ ἰδ.

βωλαρέτιν τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖς. βωλάρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-έτιν, περὶ ἧς ἰδ. ΣΜενάρδ. ἐν Ἀθηνᾷ 16(1904) 285.

Χωράφι με ἀρκετοὺς βῶλους χώματος. Συνών. βω-
λαρίδιν, βωλιδιαρέτιν.

βωλάρι τό, Κύθηρ. βωλάρ' Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ.) σβωλάρι Κέρκ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὖς. βωλάριον.

Βῶλος χώματος ἔνθ' ἄν.: Τὰ σβωλάρια πνίγουν τὰ
φυτὰ Κέρκ.

βωλαρίδιν τό, ἀμάρτ. βωλαρίν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖς. βωλάρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδι.

Βωλαρέτιν, ὁ ἰδ.

βωλαρίζω ἀμάρτ. βωλαρίζω Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀ-
χαῖα Καλάβρυτ. Κυνοῦρ. Λακων.) βωλαρίζου Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. βωλάρι. Ὁ τύπ. βωλαρίζω δι' ἀφο-
μοίωσιν.

1) Ὁμαλίζω τὸν καλλιεργημένον ἀγρὸν ἔνθ' ἄν.: Δὲν
τὸ σκάλισες καλὰ τὸ χωράφι καὶ πρέπει νὰ τὸ βωλαρίσης
Αἰγιάλ. Ἐβωλαρίσαμε τὸ ὄργωμα Κυνοῦρ. 2) Σκάπτω
βαθέως τὴν γῆν πρὸς ἐμφύτευσιν Αἰτωλ.: Ἐβωλα ἐργά-
τις νὰ βωλαρίσῃ τοῦ χωράφ' γιὰ νὰ φ'τέψουν ἀμπέλ'.

βωλάρισμα τό, ἀμάρτ. βωλάρισμα Πελοπν. (Κα-
λάβρυτ. Λακων.) βωλάρ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βωλαρίζω, παρ' ὃ καὶ βωλαρίζω.

1) Ἡ πρᾶξις τοῦ βωλαρίζειν, ἡ ἰσοπέδωσις ἀγροῦ
μετὰ τὴν καλλιεργεῖαν Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων.) 2)
Βαθεῖα σκαφή γῆς πρὸς ἐμφύτευσιν Στερελλ. (Αἰτωλ.):
Ἄν θέλ' νὰ κάμ' καλαμπόκ' τοῦ χωράφ', κάμ'τον βωλάρ'σμα.

βῶλαρος (I) ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βῶλαρους Λέσβ.
βουλάρα ἡ, Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὖς. βῶλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-αρος.

Μεγάλος βῶλος χώματος.

βῶλαρος (II) ὁ, ἀμάρτ. βῶλαρος Πελοπν. (Καλά-
βρυτ. Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. βωλαρίζω, παρ' ὃ καὶ βωλαρίζω.

1) Σκάψιμον, ἰσοπέδωμα τῆς γῆς μετὰ τὴν φύτευσιν
τῆς ἀμπέλου Πελοπν. (Λακων.) 2) Βαθὺ σκάψιμον γῆς
Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

βωλῆ ἡ, ἀμάρτ. σβουλῆ θάσ. (Θεολόγ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. βῶλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῆα.
Κτύπημα διὰ βῶλου χώματος: Τοῦν ἀρχίζουμ' τ'
σβουλῆς.

βωλερὸς ἐπίθ. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖς. βῶλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ερός.

Τόπος με ἀρκετοὺς βῶλους χώματος.

βῶλι τό, βῶλιν Πόντ. (Οἶν.) βῶλι Ἡπ. Πόντ.
(Ὀφ.) σβῶλ' Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον. κ.ά.) Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Βλάστ.) σβῶλι Κεφαλλ. Στερελλ.
(Ἀμφ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. βωλίον ἀντὶ βωλί. Διὰ τὸν διά-
φορον τονισμὸν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,400 - 401. Διὰ τὴν
προσθήκην τοῦ σ εἰς τοὺς τύπους σβῶλ', σβῶλι ἰδ.
ΧΠαντελίδ. ἐν Byz. Neugr. Jahrg. 5,427.

1) Βῶλος χώματος Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον. κ.ά.) Ἡπ.
(Ζαγόρ.) Θράκ. (Αἰν.) Κεφαλλ. Πόντ. (Ὀφ.) Στερελλ.
(Ἀμφ.): Πέρασ' ἓνα λαγουδάκ' καὶ πῶκανα χουράφ' κί
δὲν εὗρισκα πέτραις, τοῦ ζάλ'σα μὶ τὰ σβῶλια κί τό π'ιασα
Ἀκρ. Τρανὰ βῶλᾶ ἔδ' τὸ χωράφ' Ὀφ. Δὲ μπουρῶ νὰ
σκάψου τοῦ χουράφ', γιὰτὶ εἶνι γιμᾶτον ἀπὸν σβῶλια Ζα-
γόρ. 2) Βῶλος χιόνος Μακεδ. (Βλάστ.): Πόλιμους μὶ τὰ
σβῶλια. 3) Εἶδος παιδιᾶς Πόντ. (Ὀφ.)

βωλιάζω Νάξ. (Κωμιακ.) βωλ-λιάζω Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὖς. βῶλος.

Σχηματίζω βῶλους, ἐπὶ ἀγρῶν: Τὸ χωράφι βωλιάζει
Κωμιακ. Ἐβῶλ-λισσεν ἡ γραῖα (γραῖα=κουρκοῦτι με κρι-
θινο ἀλεύρι) Κῶς.

βωλιδιαρέτιν τό, ἀμάρτ. βωλιδικαρέτιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὖς. βωλιδιάρη διὰ τῆς παραγωγι-
κῆς καταλ. -έτιν, περὶ ἧς ἰδ. ΣΜενάρδ. ἐν Ἀθηνᾷ 16
(1904) 285.

Βωλαρέτιν, ὁ ἰδ.

βωλιδιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. βωλιδικαίρης Κύπρ. Οὐδ.
βωλιδικαίρικον.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὖς. βωλίδι, ὃ ἐκ τοῦ οὖς. βῶλος
διὰ τῆς καταλ. -ίδι, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αίρης.

Τόπος με ἀρκετοὺς βῶλους χώματος. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν
τύπ. Βωλιδικαίρης καὶ ὡς τοπων. Κύπρ. (Δαλ.)

